



Bryssel, 8. toukokuuta 2025
(OR. en)

8570/25

Toimielinten välinen asia:
2023/0158 (CNS)

FISC 109
UD 102
ECOFIN 500
MI 278
COMER 73

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Päivämäärä:	8. toukokuuta 2025
Vastaanottaja:	Neuvosto
Asia:	Ehdotus direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta maahantuotujen tavaroiden etämyynnin mahdollistavia verovelvollisia koskevien arvonlisäverosääntöjen sekä kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskevan erityisjärjestelmän ja tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevien erityisjärjestelyjen soveltamisen osalta – Yleisnäkemys = Kompromissiteksti

Valtuuskunnille toimitetaan liitteenä edellä mainittua direktiiviä koskeva puheenjohtajavaltion kompromissiteksti.

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta maahantuotujen tavaroiden etämyynnin mahdollistavia verovelvollisia sekä kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskevan erityisjärjestelmän ja tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevien erityisjärjestelyjen soveltamista koskevien arvonlisäverosäätöjen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

- (1) On osoitettu, että tuontia koskevan arvonlisäveron erityisjärjestelmän, jäljempänä 'IOSS-järjestelmä', käyttö helpottaa ja vahvistaa arvonlisäverosäännösten parempaa noudattamista tuonnin osalta ja varmistaa siten, että kilpailu ei vääristy EU:n luovutusten vahingoksi, kun veronkanto arvoltaan vähäisten lähetysten tuonnista kolmansista maista EU:n kuluttajille on tehottomampaa. Koska tuonti lisääntyy eksponentiaalisesti, on tarpeen kannustaa edelleen IOSS-järjestelmän käyttämiseen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kauppiaat, jotka eivät ole rekisteröityneet IOSS-järjestelmään mutta jotka suorittavat IOSS-järjestelmän soveltamisalaan kuuluvia luovutuksia, olisi pääsääntöisesti velvoitettava maksamaan maahantuotujen tavaroiden tuonnin arvonlisävero ja etämyynnin arvonlisävero tavaroiden lopullisissa määräjäsenvaltioissa, mikä edellyttäisi rekisteröitymistä kussakin näistä jäsenvaltioista.
- (2) Jäsenvaltioiden verotulojen suojaamiseksi kauppiaat, jotka eivät ole sijoittautuneet unioniin ja jotka eivät käytä IOSS-järjestelmää, olisi velvoitettava nimeämään veroedustaja, joka vastaa kaikista arvonlisäverovelvoitteista, jotka liittyvät kaikkiin edellytykset täyttäviin tuontilähetysiin. Tätä velvoitetta ei olisi kuitenkaan sovellettava, jos kauppias on sijoittautunut komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2021/942³ luettelossa mainittuun maahan, jonka kanssa unioni tai tuontijäsenvaltio on tehnyt sopimuksen keskinäisestä avunannosta. Täytäntöönpanon tehostamiseksi velvoite käyttää veroedustajaa on sen vuoksi asianmukainen ja oikeasuhteinen vaihtoehto niitä luovuttajia tai oletettuja luovuttajia varten, jotka eivät ole sijoittautuneet unioniin ja jotka eivät käytä IOSS-järjestelmää.

³ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2021/942, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2021, neuvoston direktiivin 2006/112/EY soveltamista koskevista säännöistä niiden kolmansien maiden luettelon laatimisen osalta, joiden kanssa unioni on tehnyt soveltamisalaltaan neuvoston direktiiviä 2010/24/EU ja neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010 vastaavan keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen.

- (3) Edellytykset tällaisen veroedustajan nimeämiseksi arvonlisäveron maksamista varten olisi sen vuoksi mukautettava EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden kauppiaiden velvoitteeseen nimetä välittäjä IOSS-järjestelmän käyttöä varten, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset arvonlisäveron kantamiselle maahantuotujen tavaroiden edellytykset täyttävästä etämyynnistä. Näin ollen tietyillä EU:n ulkopuolelle sijoittautuneilla luovuttajilla tai oletetuilla luovuttajilla olisi oltava veroedustaja sekä maahantuotujen tavaroiden tuontia että etämyyntiä varten kussakin jäsenvaltiossa, jossa tällaisia luovutuksia suoritetaan. Koska tuontijäsenvaltio ja maahantuotujen tavaroiden etämyynnin jäsenvaltio ovat kuitenkin sama jäsenvaltio, kun IOSS-järjestelmää ei käytetä, kyseiseen jäsenvaltioon ei ehkä tarvitse nimetä kahta eri veroedustajaa.
- (4) Jos IOSS-järjestelmää ei käytetä, edellytykset täyttävien lähetysten tuonnin arvonlisäveron kantaa suoraan tavaroiden lopullinen määräjäsenvaltio, joka on jäsenvaltio, jossa tuonti tapahtuu. Sitä vastoin tapauksissa, joissa käytetään IOSS-järjestelmää, tuonti on vapautettu tuonnin arvonlisäverosta ja luovuttaja kantaa maahantuotujen tavaroiden etämyynnin arvonlisäveron ja maksaa sen tunnistamisjäsenvaltiolleen, joka toimittaa arvonlisäveron asiaankuuluville kulutusjäsenvaltioille. Tämä tilanne olisi sen vuoksi otettava huomioon vahvistettaessa edellytyksiä veroedustajan nimeämiseksi silloin, kun IOSS-järjestelmää ei käytetä. Vahvistaessaan edellytyksiä välittäjän nimeämiseksi tapauksissa, joissa IOSS-järjestelmää käytetään, jäsenvaltiot voivat vaatia vakuuksia, jotka ovat riittävät ja oikeassa suhteessa välitystoimien kohteena oleviin verovelvollisiin ja liiketoimiin liittyviin riskeihin.

- (5) Välillisillä tulliedustajilla on merkittävä rooli lähetysten tuontiin liittyvissä menettelyissä. Vaikka niiden tehtävä kattaa pääasiassa tullisäännöt, niillä voi olla aktiivinen rooli sen varmistamisessa, että tuonnin arvonlisävero kannetaan. Nykyisellään tämä on mahdollista, jos välillinen tulliedustaja on nimetty henkilöksi, joka on velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron. IOSS-järjestelmän käyttöön kannustavan lähestymistavan mukaan välillisen tulliedustajan voitaisiin kuitenkin katsoa olevan velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron, jos hän toimii tuonnin arvonlisäveron maksajan veroedustajana. Koska veroedustajana toimiminen on välilliselle tulliedustajalle mahdollinen vaihtoehto mutta ei velvoite, on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus velvoittaa välilliset tulliedustajat, jotka eivät toimi veroedustajana, maksamaan yhteisvastuullisesti tuonnin arvonlisävero, jotta varmistetaan arvonlisäveron maksaminen tuonnin yhteydessä. Tämän lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava velvoittaa muut henkilöt, esimerkiksi henkilöt, jotka ovat velvollisia maksamaan tullivelan tullialan sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa, maksamaan yhteisvastuullisesti tuonnin arvonlisäveron.

- (6) IOSS-järjestelmän käyttöön kannustavan lähestymistavan mukaisesti luovuttaja tai oletettu luovuttaja on järjestelmällisesti velvollinen maksamaan arvonlisäveron tuonnin yhteydessä. Näin ollen tavaroita ei luovuteta vapaaseen liikkeeseen, jos luovuttaja, oletettu luovuttaja ja tapauksen mukaan niiden nimeämä veroedustaja tai henkilö, jonka voidaan katsoa olevan yhteisvastuullisesti velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron, eivät noudata velvoitteita. Sen välttämiseksi, että asiakas kärsii kielteisistä seurauksista, joita aiheutuu tuonnin arvonlisäveron maksamiseen velvollisten henkilöiden laiminlyönneistä, jäsenvaltiot voivat sallia, että asiakas – mikäli hän suostuu tähän – maksaa tuonnin arvonlisäveron, joka luovuttajan tai oletetun luovuttajan on maksettava, jos nämä eivät täytä rekisteröitymis- ja maksuvelvoitteitaan ja jos tavaroiden luovuttaja tai oletettu luovuttaja ei ole tullilain ilmoituksen antajan tiedossa tuontihetkellä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vahvistaa asianmukaiset edellytykset ja menettelyt tämän mahdollisuuden soveltamiseksi, jotta vältetään se, että asiakkaan suorittama tuonnin arvonlisäveron maksaminen heikentäisi IOSS-järjestelmän käytön kannustamiseen tarkoitettua toimenpiteen tehokkuutta. Tämä maksun suorittaminen ei saisi rajoittaa asiakkaan mahdollisuutta vaatia tuonnin arvonlisäveroa takaisin luovuttajalta tai oletetulta luovuttajalta asiaa koskevan siviilioikeuden mukaisesti. Koska tämän mahdollisuuden tarkoituksena on ratkaista vaikeudet, joita aiheutuu siirtymisestä asiakkaan vastuusta luovuttajan vastuuseen tuontilähetysten osalta, komission olisi arvioitava, onko kyseisten sääntöjen voimassa pitäminen tulliuudistuksen toteuttamisen jälkeen perusteltua.
- (7) XII osaston 7 luvussa vahvistetuissa erityisjärjestelyissä säädetään, että maahantuotujen tavaroiden edellytykset täyttävään etämyyntiin liittyvän tuonnin arvonlisäveron maksamiseen velvollinen henkilö on asiakas. Tämä on vastoin tavoitetta siirtää vastuu asiakkaalta luovuttajalle tai oletetulle luovuttajalle ja velvoittaa tämä järjestelmällisesti maksamaan kyseisiin tavaroihin liittyvä tuonnin arvonlisävero. Myös niissä tapauksissa, joissa asiakas maksaa arvonlisäveron tuonnista, luovuttaja tai oletettu luovuttaja on periaatteessa edelleen vastuussa. Sen vuoksi erityisjärjestelyjä ei olisi enää sovellettava, ja ne olisi poistettava.

- (8) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁴ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (9) Tämän direktiivin tavoite, joka on unionin laajuisen yhteisen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinnin käsitteen edistäminen, voidaan saavuttaa ainoastaan unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (10) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁴ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2028

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) korvataan 201 artikla seuraavasti:

”201 artikla

Maahantuonnissa arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö tai henkilöt, jotka tuontijäsenvaltio on määrännyt tai hyväksynyt veronmaksuvelvollisiksi.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, sellainen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoittava luovuttaja, tai tapauksen mukaan 14 a artiklan 1 kohdan mukainen oletettu luovuttaja, johon voitaisiin soveltaa XII osaston 6 luvun 4 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää, on velvollinen maksamaan arvonlisäveron tuonnista.

Jos toisessa kohdassa tarkoitettu luovuttaja tai oletettu luovuttaja ei ole sijoittautunut yhteisöön vaan kolmanteen maahan, jonka kanssa unioni tai tuontijäsenvaltio ei ole tehnyt neuvoston direktiivin 2010/24/EU ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 soveltamisalaa vastaavaa keskinäistä avunantoa koskevaa sopimusta, kyseisen henkilön on nimettävä tuontijäsenvaltiossa veroedustaja, joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron tuonnista.

Jos tavaroiden maahantuonti on vapautettu verosta 143 artiklan 1 kohdan c a alakohdan mukaisesti, kolmatta kohtaa ei sovelleta.”;

- 2) lisätään artikla seuraavasti:

”201 a artikla

Rajoittamatta 201 artiklan toisen ja kolmannen kohdan soveltamista ja jos henkilöt, jotka ovat velvollisia maksamaan arvonlisäveron tuonnin yhteydessä, eivät [...] täytä kyseisten kohtien mukaisia verovelvoitteitaan, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten ja menettelyjen mukaisesti sallia, että asiakas maksaa tuonnin arvonlisäveron, jonka maksamiseen kyseiset henkilöt ovat velvollisia.”;

- 3) muutetaan 204 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Lisäksi jos verollisen liiketoimen suorittaa sellainen verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, ja jos sen maan kanssa, johon kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa verovelvollisen toimipaikka sijaitsee, ei ole tehty sopimusta keskinäisestä avunannosta, jonka soveltamisala vastaa neuvoston direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EU) N:o 904/2010 säädettyä soveltamisalaa, jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimia määrätäkseen sijoittautumattoman verovelvollisen nimeämän veroedustajan veronmaksuvelvolliseksi.”;

- 4) lisätään 204 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, ja jos verovelvollisen on nimettävä veroedustaja 201 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, verovelvollisen on nimettävä veroedustaja henkilöksi, joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnistä, johon voitaisiin soveltaa XII osaston 6 luvun 4 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää.”;

- 5) lisätään 205 artiklan ensimmäisen kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”Lisäksi jäsenvaltiot voivat määrätä 201 artiklan toisessa ja kolmannessa kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa muun henkilön kuin asiakkaan ja veronmaksuvelvollisen yhteisvastuulliseksi arvonlisäveron maksamisessa tuonnista.”;

- 6) lisätään artikla seuraavasti:

”205 a artikla

Komissio esittää viimeistään [31 päivänä maaliskuuta 2032] neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella arviointikertomuksen 201 artiklan toiseen, kolmanteen ja neljänteen kohtaan, 201 a artiklaan, 204 artiklan 1 kohdan neljänteen alakohtaan ja 205 artiklan 2 kohtaan sisältyvien säännösten toimivuudesta, mukaan lukien niiden vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan, ja arvioi tarvetta säilyttää 201 a artikla ja 205 artiklan 2 kohta, ja tekee tarvittaessa asianmukaisen lainsäädäntöehdotuksen.”;

- 7) kumotaan XII osaston 7 luku.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2028.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja